

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 34. Ejusdem gesta in Basileensi Synodo vindicata

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Secul. XV. A.C. 1450. storem & unicum Amadæi in Antipapam electi fulcrum appellat, nec eum nominare dubitat iniquitatis alumnum, atque perditionis Filium, qui propter seditionem suam, ac diversa crimina, quorum reus erat, jam olim a Ferrariensi, & Florentino Concilio anathemate perculsus fuerat, omnibus dignitatibus juribusque suis spoliatus.

§. XXXIV.

Cardinalis gesta in Basileensi Synodo vindicata.

Si forte Eugenii Papæ Fautoribus certum esse videatur, Arelatensem Cardinalem audaciam, atque perfidiam sibi crimini datam prævia expiisse poenitentia, sane fabulam proferunt studiose illorum elaboratam cerebro, qui antea Cardinalem tanquam sceleratum, rebellem ac perfidum hominem, schismatis

Aucto-

(ita Spondanus ad an. 1449. num. 2.) audacter mimicam suam Papam eligendi &c. auctoritatem sustinuerunt. *Sed nunquid ideo Arelatensis ex post poenitentia errores suos haud expiasse probatur. Certe firmiori usus fuisset argumento, si dixisset continuator: cum Cardinalis iste tam sancto fine quieverit, schismatis ex sua auctoritate nutriti culpam poenitentia diluisse colligitur.*

Auctorem, & hærefum diffeminatorem summa temeritate laceffere non dubitarunt, nunc luculentis testimoniis, quibus Deus ipfemet Viri Sanctitatem toti mundo probatam reddidit, aquiefcere compulfi, tam moleftæ, tamque neceffariæ palinodiæ dolorem quadantenus lenire contendunt. Nemo enim hucusque vel ullum de fcleribus, quæ ipfi imputantur, actæ pœnitentiæ argumentum proferre valuit, quinimo eandem, quam Basileæ fovit, femper fententiam immote tenuiffe videtur; Ex eo enim, quod Basileenfis Synodi Patres, quorum cætui præfuerat, Laufanæ Nicolai V. Papæ obedientiam profefli fint, non propterea Eugenio refiftendo, eundemque exauctorando, & Amadæum fubrogando fe male egiffe fatebantur, fed potius e contrario fe omnia pro bono Ecclefiæ geffiffe conteftabantur, declarantes, fe non antea Nicolaum pro fummo Pontifice veneraturos, nifi prius, Felice Papatum fpon- te abijciente, ipfi de novo Nicolaum ele- giffent. (*) Quapropter unio Ecclefiæ

Sæcul. XV.
A. C. 1450.

Baillet. Vit.
Sanct. ad
diem 16.
Septembr.

red-

(*) Mirum fane, quod Continuator in progreffu fuæ Hiftoriæ oblitus fuerit hanc Basileenfum declarationem recensere, cum tamen adeo follicite congefferit, quæcunque ad honeftandum horum fchifma, proin ad ftabiliendam auctorita-

Hift. Ecclef. Tom. XXVIII.

S tem

Sæcul. XV. reddita fuit, quin eorum ullus ad retra-
 A.C. 1450. ctanda a se gesta compulsus fuisset. A-
 liunde Nicolaus V. a Basileensibus acta
 confirmavit, sibi que ratam fuisse Arela-
 tensis Cardinalis agendi rationem com-
 probasse videtur, eo quod illius meritum,
 atque virtutes tanto præmio honorare
 non dubitaverit.

§. XXXV.

*Honflorium a Dunensi Comite
 captum.*

*Vid. sup.
 §. XXII.*

Arefluctu, ut vidimus, prima Januarii
 hujus anni deditio in Gallorum po-
 testatem

*tem Synodi supra Papam conferre existimabat.
 Refert in §. CXL. Eugenium solum pro vero
 Pontifice fuisse agnitum, in §. CLXXI. Feli-
 sem Antipapam, & Basileenses lib. CX. §. III.
 beneficii loco habuisse, non ut ab eis gesta rata
 haberentur, sed ut poenæ utrinque latae abole-
 rentur, & ipsi pristinis suis dignitatibus resti-
 tuerentur. Quis sane risum continere potuis-
 set, si Basileenses ad exiguum numerum redacti,
 ab omnibus derelicti, ac contempti, necnon sola
 Nicolai Papæ clementia tuti professi fuissent, se
 Papam, quem dudum totus Orbis ceu verum ac
 legitimum venerabatur, non agnituros, nisi ipsi
 eum de novo eligerent. Quæ autem Nicolaus
 rata habuerit, jam alibi dictum, & constat ex
 §. IV.*